

— „het noordelijk deel”: het deel van de Republiek Cyprus waarover de regering van de Republiek Cyprus geen feitelijk gezag uitoefent.

Staat de opschorting van de toepassing van het *acquis communautaire* op het noordelijk deel — krachtens artikel 1, lid 1, van Protocol nr. 10 bij de Akte van Akte van toetreding van Cyprus tot de Europese Unie van 2003 — in de weg aan de erkenning en de tenuitvoerlegging door een gerecht van een lidstaat van een beslissing van een in het door de regering gecontroleerde deel zitting houdend gerecht van de Republiek Cyprus die betrekking heeft op een perceel grond in het noordelijk deel, wanneer om deze erkenning en tenuitvoerlegging wordt verzocht krachtens de tot het *acquis communautaire* behorende verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾ (PB 2001, L 12, blz. 1)?

2) Is de rechter van een lidstaat op grond van artikel 35, lid 1, van verordening nr. 44/2001 bevoegd of verplicht om de erkenning en de tenuitvoerlegging te weigeren van een beslissing van de rechter van een andere lidstaat die betrekking heeft op een perceel grond in een deel van laatstgenoemde lidstaat waarover de regering van die lidstaat geen feitelijk gezag uitoefent? Is een dergelijke beslissing in het bijzonder in strijd met artikel 22 van verordening nr. 44/2001?

3) Kan een beslissing van een gerecht van een lidstaat dat zitting houdt in een deel van die lidstaat waarover de regering van genoemde lidstaat feitelijk het gezag uitoefent, betrekking hebbend op een perceel grond in een deel van die lidstaat waarover de regering van die lidstaat niet feitelijk het gezag uitoefent, de erkenning en de tenuitvoerlegging krachtens artikel 34, lid 1, van verordening nr. 44/2001 worden onthouden op grond dat de beslissing feitelijk niet ter plaatse van de onroerende zaak ten uitvoer kan worden gelegd, hoewel de beslissing uitvoerbaar is in het door de regering gecontroleerde deel van de lidstaat?

4) Wanneer:

— jgens een verweerder vonnis bij verstek is geweest;

— de verweerder vervolgens bij het oorspronkelijke gerecht opkomt tegen het verstekvonnis, maar

— het ingestelde rechtsmiddel na een regelmatige procedure op tegenspraak wordt afgewezen op grond dat geen aannemelijk verweer is gevoerd (volgens het nationale recht een noodzakelijke voorwaarde om een dergelijke beslissing te kunnen vernietigen),

kan die verweerder dan krachtens artikel 34, lid 2, van verordening nr. 44/2001 opkomen tegen de tenuitvoerlegging van

het oorspronkelijke verstekvonnis of het op het rechtsmiddel gewezen vonnis, op grond dat het stuk dat het geding inleidt hem niet zo tijdig en op zodanige wijze is betekend als met het oog op zijn verdediging voorafgaand aan het oorspronkelijke verstekvonnis nodig was? Maakt het verschil, of tijdens de terechtzitting enkel de verweren van de verweerder tegen de vordering zijn behandeld?

5) Welke factoren zijn van belang bij het in artikel 34, lid 2, van verordening nr. 44/2001 bedoelde onderzoek of aan verweerder „het stuk dat het geding inleidt of een gelijkwaardig stuk, [...] zo tijdig en op zodanige wijze als met het oog op zijn verdediging nodig was, [...] betekend of meege-deeld is”? In het bijzonder:

a) Wanneer door die betekening het stuk daadwerkelijk onder de aandacht van verweerder is gebracht, is dan het handelen (of nalaten) van de verweerder of van zijn advocaat na de betekening nog van belang?

b) Zo ja, welk belang hebben dan bepaalde gedragingen van, of moeilijkheden ondervonden door, de verweerder of zijn advocaat?

c) Is het van belang dat de advocaat van verweerder had kunnen verschijnen voordat het verstekvonnis werd gewezen?

⁽¹⁾ PB L 12, blz. 1.

Beroep ingesteld op 13 september 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-423/07)

(2007/C 297/35)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: D. Kukovec, gemachtigde, en M. Canal Fontcuberta, abogada)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

— vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door in de aankondiging en in het bestek voor de gunning van een concessie voor de bouw, het onderhoud en de exploitatie van de verbindingen van de autosnelweg A-6 met Segovia en Ávila, alsmede voor het onderhoud en de exploitatie van het stuk van deze autosnelweg tussen Villaba en Adanero, werken die later zijn gegund niet op te nemen bij de werken waarvoor de concessie werd verleend, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 3 en artikel 11, leden 3, 6, 7, 11 en 12, van richtlijn 93/37/EEG⁽¹⁾, en de beginselen van het EG-Verdrag, in het bijzonder het gelijkheids- en het non-discriminatiebeginsel, niet heeft nageleefd.

— het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Ministerio de Fomento [Spaanse Ministerie van Openbare Werken] heeft krachtens Real Decreto 1724/1999 van 5 november een concessie gegund voor de bouw, het onderhoud en de exploitatie van de volgende stukken tolautosnelweg: de verbinding van de tolautosnelweg A-6 met Segovia en de verbinding van de tolautosnelweg A-6 met Ávila, en voor het onderhoud en de exploitatie vanaf 2018 van het stuk van de tolautosnelweg A-6 tussen Villalba en Adanero. Bij de gunning van die concessie zijn veel andere werken gegund die niet waren aangekondigd, waarvan de waarde hoger is dan de totale waarde van de bekendgemaakte werken, en die gedeeltelijk liggen buiten het gebied waarvoor de concessie is verleend.

In de eerste plaats betoogt de Commissie dat het Koninkrijk Spanje inbreuk heeft gemaakt op artikel 3 van richtlijn 93/37, en dus op artikel 11, leden 3, 6, 7, 11 en 12, van die richtlijn, door werken te gunnen zonder voorafgaande bekendmaking. Voor alle gegunde werken was een bekendmaking in het Publicatieblad noodzakelijk overeenkomstig het bepaalde in richtlijn 93/37.

In de tweede plaats is de Commissie van oordeel dat de bekendgemaakte aankondiging en het bekendgemaakte bestek geen enkele aanduiding bevatten op basis waarvan de inschrijvers werken konden voorstellen in stukken buiten de verbindingen van de tolautosnelweg A-6 met Ávila en Segovia zoals die welke later zijn gegund. Derhalve hebben de Spaanse autoriteiten het gelijkheidsbeginsel geschonden door een voorstel te aanvaarden dat openlijk afweek van de fundamentele voorschriften van de bekendgemaakte aankondiging en het bekendgemaakte bestek.

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (PB L 199, blz. 54).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court op 14 september 2007 — Regina on the application of Mark Horvath/Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Zaak C-428/07)

(2007/C 297/36)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mark Horvath

Verwerende partij: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Prejudiciële vragen

1) In een situatie waarin een lidstaat heeft voorzien in een federaal staatsbestel waarin de centrale overheid bevoegd is gebleven om erop toe te zien dat de verplichtingen die voor die lidstaat uit het gemeenschapsrecht voortvloeien met betrekking tot verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunmaatregelen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001⁽¹⁾ (de „verordening van de Raad”) op het gehele grondgebied van de lidstaat worden nagekomen:

- a) Kan een lidstaat onder zijn minimumeisen inzake goede landbouw- en milieuconditie als bedoeld in artikel 5 van en bijlage IV bij verordening nr. 1782/2003 eisen inzake de instandhouding van zichtbare openbare wegrechten opnemen?